

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 56 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven m.m. (Justering af reglerne for medarbejderaktier).

Hermed sendes i 5 eksemplarer kommentar til henvendelsen af 2. december 2005 fra Finansrådet (bilag 6)

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Finansrådet henviser i henvendelsen til sit høringssvar til lovforslagets bestemmelse om lempelse af reglerne for hvem, der i ligningslovens § 7 A kan tildeles medarbejderaktier.

For så vidt angår kommentaren til høringssvaret om, at ordningen i ligningslovens § 7 H kan anvendes, hvis et selskab kun ønsker at tilgodese udvalgte ansatte, anfører Finansrådet, at ligningslovens § 7 H adskiller sig væsentligt fra de generelle medarbejderaktieordninger, og at den derfor ikke er velegnet til at løse det problem, som rådet ser i ordningen i ligningslovens § 7 A.

Finansrådet mener, at en fortolkning, der indebærer, at der ikke kan etableres en medarbejderaktieordning alene for filialansatte af et udenlandsk selskab, fordi adgangen skal stå åben for alle ansatte i virksomheden, ikke tager højde for de internationale aspekter. Når der er tale om ansatte i forskellige lande, der er underlagt forskellige skattesystemer, kan dette ifølge Finansrådet betyde, at incitamentsordninger i form af medarbejderaktieordninger i praksis er uanvendelige i det pågældende land. Finansrådet anfører videre, at en udenlandsk virksomhed med en filial i Danmark kan blive nødt til at give samtlige sine ansatte en ordning efter ligningslovens § 7 A for, at de danske ansatte kan opnå skattefritagelse, uanset at de ansatte uden for Danmark eventuelt bliver indkomstskattepligtige, og uanset, at de måske efter udenlandske skatteregler ville være bedre stillet med en anden ordning.

Finansrådet nævner, at Nordea i Danmark, der i dag er organiseret som selvstændige danske selskaber, anvender ligningslovens § 7 A. Det giver ingen problemer. Men fra det tidspunkt, hvor Nordeas danske enheder gennem etablering af et europæisk selskab (SE-selskab) teknisk set bliver filialer af et selskab med domicil i Stockholm, vil tildeling af medarbejderaktier til danske ansatte ifølge Finansrådet reelt være udelukket, hvis prisen for at kunne tildele er, at alle andre ansatte i Sverige og Finland skal have medarbejderaktier.

Finansrådet henviser endelig til en efterfølgende dialog med Skatteministeriet, i hvilken Skatteministeriet har anført, at en ændring som ønsket af rådet vil medføre et provenutab. Denne vurdering er efter rådets opfattelse ikke rigtig i relation til Nordeas omdannelse til et SE-selskab. Hvis reglerne ikke ændres, kan de danske filialansatte ikke få medarbejderaktier. Hvis de ansatte i stedet får løn, vil en opretholdelse af gældende regler medføre en provenustigning. Hvis reglerne ændres, udebliver denne provenustigning blot.

Det er Finansrådets opfattelse, at de økonomiske konsekvenser af rådets ønske om at tillade en begrænsning af medarbejderaktieordninger til ansatte i danske filialer af udenlandske selskaber vil være begrænsede.

Afslutningsvis henviser Finansrådet til, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger i relation til ligningslovens § 7 H, at regeringen anser det for et problem, hvis skattereglerne i praksis lægger unødige hindringer i vejen for en større udbredelse af skattebegunstigede medarbejderaktieordninger. Dette udsagn bør efter Finansrådets opfattelse også gælde unødige hindringer for anvendelsen af reglerne i ligningslovens § 7 A.

Kommentar: Efter reglerne i ligningslovens § 7 A er det en betingelse, at adgangen til at erhverve aktier står åben for alle i virksomheden. Det følger dog af bestemmelsen, at begrænsninger, der er fastsat efter almene kriterier, kan accepteres.

Når bestemmelsen definerer selskabets ansatte som ansatte i selskabet og dets datter- og datterselskaber, må dette som udgangspunkt medføre, at ansatte i samtlige koncernselskaber skal have adgang til erhverve aktier m.v. Udgangspunktet er således, at et udenlandsk selskab med et datterselskab eller en filial i Danmark skal give samtlige sine ansatte en ordning efter ligningslovens § 7 A. Der gælder samme udgangspunkt, når et dansk moderselskab med datterselskaber eller filialer i udlandet vil tildele danske ansatte medarbejderaktier. De udenlandske ansatte skal således også have tilbud om medarbejderaktier m.v.

Ligningsrådet har truffet konkrete afgørelser om, i hvilke tilfælde, der kan ske begrænsninger efter almene kriterier. Der er mulighed for at tildele de ansatte i udenlandske selskaber aktier efter andre principper end ansatte i danske selskaber. Det er også muligt at udeholde datterselskaber i udlandet af en samlet ordning på grund af restriktive nationale regler, der enten umuliggør eller hindrer gennemførelse af ordningen.

Filialansatte kan dog ikke afskæres, fordi det svarer til at afskære ansatte i en afdeling af et selskab.

Det må umiddelbart medgives, at kravet om, at adgangen til medarbejderaktier skal stå åben for alle ansatte i virksomheden, vil kunne være vanskelig at anvende i relation til udenlandske selskaber og filialer. Disse vanskeligheder kan opstå allerede efter de gældende regler uafhængigt af lovforslaget.

Heroverfor står imidlertid, at hvis ordningen udvides på den måde, at man *helt* frit kan begrænse tildeling til ansatte i danske datterselskaber eller filialer af udenlandske moderselskaber, eller afskære ansatte i udenlandske datterselskaber eller filialer af danske moderselskaber fra ordningen, slækkes der på et fundamentalt princip for ordningen. Det må overvejes, om sådanne begrænsninger falder uden for det, der er formålet med en *generel* ordning. Man kan eksempelvis forestille sig et dansk moderselskab med et datterselskab eller filial udlandet. Hvis de ansatte i det danske moderselskab består af direktionen, medens den egentlig produktion udføres i datterselskabet, bør det overvejes, om det er rimeligt, at der indføres mulighed for, at kun de danske ansatte tilgodeses.

Som det er nævnt ovenfor, er der en række afgørelser, hvorefter ansatte i datterselskaber er blevet udeholdt fra en generel ordning eller er blevet tildelt aktier efter andre principper. Jeg vil gerne understrege, at en sådan fremgangsmåde vil der fortsat være mulighed for, idet Skatterådet eller SKAT vil skulle tage stilling til, om ansatte i et eller flere datterselskaber kan afskæres fra tilbuddet om medarbejderaktier i det tilfælde, hvor de tildelte aktier er aktier i et moderselskab.

Så vidt jeg er orienteret, har Ligningsrådet ikke taget stilling til, hvordan filialer af et SE-selskab i udlandet skal betragtes i relation til kravet om, at alle ansatte i virksomheden skal have tilbud om medarbejderaktier. Så vidt jeg er orienteret, står Nordea i øvrigt ikke aktuelt over for at blive et SE-selskab.

Det er min vurdering, at en udvidelse i den retning, som Finansrådet gerne ser, vil indebære et provenutab. Jeg forstår på Finansrådet, at rådet er enig i dette synspunkt, men at de økonomiske virkninger efter rådets opfattelse vil være begrænsede.

Hertil skal jeg bemærke, at udvidelser af selv et mindre omfang af den gunstige gratisaktieordning efter min vurdering vil være forbundet med et ikke ubetydeligt provenutab som følge af indkomstskattefritagelsen for gratisaktier. Det gælder ikke i samme grad for andre medarbejderaktieordninger, hvor indkomstskattefritagelsen højest gælder en mindre andel af markedsværdien af de samlede tildelte aktier m.v., og hvor selskabet, som tilfældet er for ordninger omfattet af ligningslovens § 7 H, ikke har fradrag for den afholdte udgift.

Jeg har noteret mig Finansrådets bemærkninger og ønske om en udvidelse af ordningen. Forudsat at der kan skaffes et økonomisk råderum for yderligere skattelettelser, vil en eventuel udvidelse af den generelle medarbejderaktieordning i den retning, som Finansrådet ønsker, skulle indgå i den samlede prioritering af, hvordan skattelettelserne skal udmøntes.